

617

CHONRADVS PELLICANVS MINORITA
LECTORI SALVTEM.

Non te lateat candide lector, nos quām fieri potuit succinctissime, non insigniter modo dictorū sentētiarūq; celebriū in hoc Tert. indice sum mā esse cōplexos, sed & dogmata quādā, nobis, qui hactenus in recētiorum istorū collectaneis, quos scholasticos uocāt, tantum uersati sumus, paradoxorū loco futura. Quā mi lector rogo nolis ante reūcere detestariue quā ipsius autoris libellos perlegeris, obseruaturus quis scriperit, quo tēpore, & qua motus ratione. Literas sacras tractat mira grauitate & eruditione absq; argutijs sophisticis & curiosis quæstionibus, quib; à temporibus Petri Langobardi Euangelica doctrina miserandū in modū, non modo obruta sed fermē extincta est. Quanti uero religionem Christianam fecerit, uel hinc colligere licet, quod tantū laboris subierit pro hac afferenda aduersus hæreticos: nisi docte scribere non est labo- rare. Sed tamē ut nihil ex omni parte beatum, notatus est in libello de Monogamia uelut aduersans apostolicæ doctrinæ, quæ secūdas nuptias permittit. Verū ipse fortassis non tam ad Montani dogma respexit quām ad suum seculum, in quo propter continuas persecutions & aduentū Christi qui in horas à ueteribus expectabatur, non admodum uacabat implicari matrimonio rei negotiosissimæ. Vnde etiā in per-secutione nō esse fugiēdum solidis scripturæ locis probauit, ad ea potissimum tempora respiciens. Cōmentitium Montani Paracletum quanquam passim admiratur, ni- hil tamen est ab illo periculi in hijs saltem libris qui nunc inuulgati sunt. Aeditionem utriusq; testamenti Græcam suo more passim interpretatur, quam consuetudinem ueteribus fuisse Theologis uidemus. At nos hodie propensi sumus ad damnādum, nihil ipsi interim præstantes, quo uel pilo homines reddantur meliores. Temere de- finimus absq; scripturarum testimonij presertim si quis commodo nostro priuato uel ceremonijs quibus præstigiæ uulgo ob oculos offundūtur, instigate diabolo ten- tet obstrepare. Et dogmatū quidem nostrorū numero indies aliquid accedit, at mo- res Christiani quotidie magis ac magis degenerant, in Iudaicos planè & Ethnicos & utinam non deteriores. Quin potius igitur sic nobis in mentem uenit, de Tertuliano, Antiquissimus est omnium Theologorum Latinorum, Apostolorū temporū uicinus, ab horum discipulis mysteria religionis didicit. Condonemus uti sui seculi more loquatur aliquando. Remittamus hic nostrā austeritatē, quem rigorem The- ologicū schola uocat. Sed haud dubie ut quisq; est optimus, ita minime offendetur, uetusissimum scriptorem cum reuerētia lecturus, & Beato Rhenano, cui hæc ædi- tio magnis sudoribus constitit, gratiam habiturus minime uulgarem. Vale.

Abel dicitur procreatus ab in-
feriore uirtute, ab ophita-
rum hæresi. fol. 108
Abel etiam incircūcis, sacri-
ficio deum placauit. 115
Abyssus & tenebræ infra terrā sūt. 354
Abyssus facta est & genita cū initio 354
Abrahæ fidē probauit patientia. fol. 5
Abrahā placuit deo ante circumcisioñē
& sabbatum. 116
Ahrahæ sinus, & inferi, non idem. 280
Abrahæ nomen erasit Marcion ex epl'a
ad Galatas. 303
Abrahæ uisus est nō pater, sed fili⁹. 397

Abraham pater fidei nostræ cū esset ad
huc monogamus. 516
Abraham si bigamus recipitur, & circū
cisus recipiatur 516
Abraxes deus Basiliidis hæretici, cum
suo figmento. 107
Abscessio ante tēpora antichristi, intelli-
gitur de statu Rhomano. 52
Abrupta defensio danda, ad abruptam
prouocationem. 236
Absoluī palām melius, quām damna-
tum latere. 443
Abundantia contumeliosa est semper
in semetipsa. 462

Ff Achilles

Culpar wyp
Theologiam

5 remonias

A discipulis aposto-
lorū dedit sum
Theologiam